

Noty o autorach

Ilan Avisar – prof., pracuje w Szkole Filmu i Telewizji im. Steve’a Tischa Wydziału Sztuk Uniwersytetu w Tel Avivie. Jest filmoznawcą, krytykiem filmowym, scenarzystą, autorem prac: *Screening the Holocaust: Cinema’s Images of the Unimaginable* (1988); *Film Art: The Techniques and Poetics of Cinematic Expression* (1995, po hebrajsku); *Visions of Israel: Israeli Filmmakers and Images of the Jewish State* (1997, 2002); *The Israeli Scene: Language, Cinema, and Discourse* (2005, po hebrajsku).

Yael Ben-Moshe – dr, pracuje w Instytucie Badań nad Niemiecką Historią i Społeczeństwem im. Gerda Bucierusa oraz w Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich (HCGES), a także na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu w Hajfie. Otrzymała stypendium na badania post-doc, które koncentrują się na terroryzmie i traumie w okresie „nowych wojen” (2013–2016) oraz stypendium badawcze DAAD w Centrum Historii Współczesnej w Poczdamie (ZZF). Badała kształtowanie się pamięci zbiorowej na temat Hitlera i narodowego socjalizmu w Niemczech i Stanach Zjednoczonych w latach 1945–2009. Obecnie prowadzi zajęcia na temat niemieckiego kina i kultury oraz terroryzmu i mediów na Uniwersytecie w Hajfie oraz w Had-dash Academic College w Jerozolimie. Ostatnio opublikowała: *Picturing Hitler: Artificial Tension and the Historical Film; This is Your Trauma, Not Mine! Terrorism and Trauma in Recent German Films* [w:] V. Benkert (red.), *Unsere Väter, unsere Mütter. Deutsche Generation seit 1945* (2020).

Carrie Bettel – doktorantka na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu York w Toronto. Na poziomie studiów licencjackich zajmowała się sztuką żydowską, studia magisterskie ukończyła na Uniwersytecie Hebrajskim, zajmując się sztuką izraelską. Przygotowuje rozprawę doktorską na temat powiązań literatury i filmu w sztuce izraelskiej.

Artur Borowiecki – doktorant i wykładowca na Wydziale Filologicznym (Zakład Mediów i Kultury Audiowizualnej) Uniwersytetu Łódzkiego. Ukończył studia o specjalizacji scenopisarskiej w Łódzkiej Szkole Filmowej. Był finalistą konkursu Scriptfiesta Competition, 2017 (scenariusz „Granica”). Jest autorem licznych artykułów publikowanych w czasopismach naukowych oraz on-line. Prowadzi badania dotyczące narracji we współczesnych serialach telewizyjnych, zajmuje się strukturami opowiadania oraz analizą postaci.

Ruth Dorot – dr, wykłada historię sztuki na Uniwersytecie w Ariel. Zaangażowana jest w liczne programy popularyzujące naukę w przestrzeni publicznej. Była kuratorką licznych wystaw malarskich. Jest członkinią Rady Muzeów przy Ministerstwie Kultury. Jest autorką następujących prac: *Galut Vehitgalut* (Wygnanie i Objawienie, 2009), *The Art of Time, The Art of Place* (2011), *A River without Banks* (2013), *Symbolic Allusion, Temporal Illusion* (2013) i *The Hand in Art* (2018). Doktor Dorot otrzymała nagrodę *Israel Efrat Award* na Uniwersytecie Bar Ilan.

Tobias Ebbrecht-Hartmann – dr, prowadzi zajęcia z wizualnej kultury, filmu i studiów niemieckich na Wydziale Komunikacji i Dziennikarstwa oraz w Centrum DAAD Studiów Niemieckich na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie. Doktorat obronił na Wolnym Uniwersytecie Berlińskim. W ramach post-doktoratu prowadził badania na Uniwersytecie Bauhausu w Weimarze oraz w Międzynarodowym Instytucie Badań nad Holocaustem w Yad Vashem. Jest autorem kilku książek i licznych artykułów na temat pamięci o Holokauście w kinie, filmów archiwalnych, medialnej pamięci o terroryzmie i filmów przedstawiających niemiecko-izraelskie relacje.

Nikica Gilić – prof. filmoznawstwa w Zakładzie Komparatystyki, Wydział Humanistyki i Nauk Społecznych w Zagrzebiu. Prowadzi zajęcia z teorii filmu w Akademii Sztuki Tea-

tralnej. Jest redaktorem naczelnym czasopisma „Hrvatski filmski ljetopis” oraz członkiem zarządu wydawniczego czasopisma on-line „Apparatus”. Opublikował następujące książki: *Uvod u povijest hrvatskog igranog filma (Wstęp do historii chorwackiego filmu fabularnego*, 2010 i 2011), *Uvod u teoriju flmske priče (Wstęp do teorii narracji filmowej*, 2007) oraz *Filmske vrste i rodovi (Filmowe gatunki i rodzaje*, 2007, druga edycja wydana on-line: 2013). Jest koordynatorem studiów doktoranckich w zakresie literatury, sztuk performatywnych, filmu i kultury, prowadzonych w Zagrzebiu. Od roku 2015 prowadzi badania w szkole podyplomowej w zakresie studiów poświęconych kulturze Europy Wschodniej i Południowowschodniej (Uniwersytet Ludwiga Maximiliana w Monachium, Uniwersytet w Ratyzbonie).

Marek Hendrykowski – prof. zwyczajny, pracuje w Instytucie Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Twórca poznańskiej szkoły badań filmoznawczych. Jest autorem licznych książek naukowych, m.in.: *Słownik terminów filmowych* (1994), *Sztuka krótkiego metrażu* (1996), *Film jako źródło historyczne* (2000), *Andrzej Munk* (2011), *Eroica* (2012), *Semiotyka ruchomych obrazów* (2014), *Współczesna adaptacja filmowa* (2015), *Proksemika. Studia z semiotyki i antropologii kultury* (2016), *News. Antropologia – (po)etyka – kultura* (2016), *Scenariusz filmowy – teoria i praktyka* (2017), *Drugie wejrzenie. Analizy i interpretacje* (2018), *Polska szkoła filmowa* (2018). Jest członkiem Stowarzyszenia Autorów i Kompozytorów ZAiKS, Stowarzyszenia Filmowców Polskich oraz Europejskiej Akademii Filmowej.

Marek Kaźmierczak – prof. uczelniany, jest zatrudniony w Instytucie Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych Wydziału Filologii Polskiej Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Bada film, media i kulturę współczesną w kontekście myślenia potocznego i antropologii codzienności. Z wykształcenia jest literaturoznawcą i kulturoznawcą, a także filozofem.

Jest autorem licznych prac na temat recepcji Zagłady w kulturze popularnej i w Internecie. Bada przedstawienia Izraela na stronach serwisów społecznościowych.

Tomasz Kłys – prof., jest teoretykiem i historykiem filmu, pracuje na Uniwersytecie Łódzkim. W badaniach koncentruje się na teorii filmowego opowiadania, narratologii i kinie niemieckim w Republice Weimarskiej oraz w okresie III Rzeszy. Opublikował książki: *Film fikcji i jego dominanty* (1999), *Dekada doktora Mabuse* (2006), *Od Mabusego do Goebbelsa* (2013). Jest współautorem pracy *Kino bez tajemnic* (2009).

Kamila Kulesa – obroniła licencjat w Instytucie Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza. Obecnie studiuje w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Adi Nes – izraelski fotograf o światowej renomie. Ukończył studia na Akademii Sztuk Pięknych i Wzornictwa Besaleela (Jerozolima 1992). Do jego najważniejszych osiągnięć należą prace prezentowane w seriach: „Żołnierze” (1994–2000), „Chłopcy” (2000), „Więźniowie” (2003), „Opowieści biblijne” (2004–2007) oraz „Wies” (2007–2012). Wielkoformatowe i wielowarstwowe kolorowe fotografie Nesa, w których szczególnie ważne jest światło, odnoszą się zarówno do jego osobistej biografii, jak i do zbiorowej pamięci Izraela i uniwersalnej historii sztuki. Jego prace korespondują ze słynnymi dziełami z kanonu sztuki, a także współczesnej fotografii, mitologii, filmu, mediów i dziennikarstwa, mody i nie tylko. Obok twórczości artystycznej Adi Nes jest wykładowcą na Akademii Sztuk Pięknych i Wzornictwa Besaleela (Jerozolima, od 2002 roku), wykłada gościnnie i prowadzi liczne kursy na uczelniach krajowych i zagranicznych.

Zvi Orgad – dr, pracuje na Wydziale Sztuki Żydowskiej Uniwersytetu w Bar Ilan. Jest autorem artykułów na temat sztuki synagogalnej, a także

badaczem w izraelsko-niemieckim projekcie „The Torah Ark in German Lands”. Bada głównie malowidła w synagogach, średniowieczne i późniejsze zdobione manuskrypty, a także metody pracy malarzy synagogalnych.

Hanna Przybysz – mgr, ukończyła studia w ramach Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Praca magisterska przygotowana w Instytucie Filozofii oraz w Instytucie Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych, dotyczy teorii filmu jako neuroestetycznego hiperbodźca poznawczo-emocjonalnego. Obecnie kontynuuje badania teoretyczne na Wydziale Filozoficznym, oraz eksperymentalne w Laboratorium Badania Działań i Poznania na Wydziale Psychologii i Kognitywistyki.

Sylwia Szykowna – absolwentka filologii polskiej UAM i kulturoznawstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, dr nauk humanistycznych, adiunkt w Instytucie Kultu-

ry Europejskiej UAM. Stypendystka Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 2010 roku. Badaczka współczesnej kultury, mediów i praktyk artystycznych, zajmuje się także edukacją kulturową i krytyką instytucjonalną. Od 2014 członkini zespołu badawczego Centrum Praktyk Edukacyjnych w Centrum Kultury ZAMEK w Poznaniu, prowadzącego badania z zakresu animacji i edukacji kulturowej. Koordynatorka projektów animacyjno-kulturowych. Autorka publikacji z zakresu kultury współczesnej, medioznawstwa, estetyki i sztuki nowych mediów, cyberkultury.

Urszula Tes – dr, wykłada w Akademii Ignatianum w Krakowie. Jest autorką monografii *Człowiek, zbiorowość, pamięć w filmach dokumentalnych Ireny Kamieńskiej* (2016), książek: *Kino Beat Generation* (2010), *Kino Johna Cassevetesa* (2003), redaktorką antologii *W stronę kina filozoficznego* (2011) i współredaktorką tomu *Wobec metafizyki. Filozofia – sztuka – film* (2012). Publikowała artykuły o kinie dokumentalnym, autorskim i awangardowym.